

BÁGER GUSZTÁV

Trauma-terápia

*Talán, ha bekapcsolnám a televíziót,
megnéznék egy komédiát vagy egy természetfilmet,
elmúlna a szomorúságom. Lehet,
elég lenne egy hangjáték, egy koncert
vagy egy vers,
hogy elterelje a figyelmemet. De most elindulok
sétálni egy nagyot, ki a ligetbe
a tóhoz, hallgatni madarak énekét,
utána lezuhanyzom,
főzök egy zöld teát, iszom hozzá konyakot.
Felhívom egy pszichológusbarátomat, legyen a lelkészem.
A melankóliát nem lehet kialudni, állítja naprakészen,
nem fizikai baj. Valami nagy trauma kéne,
ami felráz. Pozitív megrázkódtatás.
Szeressek bele valakibe.
Vagy szerezzek egy kiscicát,
aki szétcincálja brüsszeli csipkefüggönyöm.*

Palackposta

*Nincs másunk, mint az emlékeink.
Az emlékezeten kívül semmi sincs.
Egyensúlyunk az emlékezés építészte.*

*Percek, évek múlnak el.
Emlék emlékebe szőve, öltve.
Újraéljük múlhatatlan lényegünk.*

*Álmunkban utazzuk a változást,
szerelmek tolongnak sorsunkban,
vad, csillapíthatatlan érzelmek
terelik a hajókaravánt.*

*A legtüzesebb teljesség
utolsóként süllyed el.
Ezer meg ezer év, szigetek születőben.
Óceánok mélyén kristályosodunk.*